

DETEKTIVAFDELNINGEN.

1490 B D. 2

1917.

Rapport.

1917
432

Fre- dagen den 23 November 1917.

Ang.

Stenberg, Gustaf Ivar.

Gustafsson, Jonas Gunnar.

Löfvenborg, Gunnar.

Ling, Anna Katarina.

Lördagen den 17 innevarande november inkom å kriminalpolisens station handelsarbetaren Gustaf Ivar Stenberg och anmälde, att han föregående dag på kvällen på grund af annons, hvori meddelas att annonsören önskade köpa kaffe, infunnit sig i en bostadslägenhet 4 trappor upp i huset n:r 111 B. vid Valhallavägen, hvarest han träffat annonsören, en fröken Setterström, och till henne till salu utbjudit 10 kilogram orostat kaffe efter 35 kronor per kilogram, samt att fröken Setterström tagit emot kaffepartiet och behållit detta under förklaring, att hon icke betalade mera än efter maximipris för detsamma, och hade Setterström på Stenbergs upprepade framställningar härom vägrat återlämna kaffet till Stenberg.

I anledning af Stenbergs förenämnda anmälan och då det framgick, att Stenberg icke hade något tillstånd att sälja kaffe samt dessutom uppenbarligen gjort sig skyldig till ocker, kvarhölls Stenberg å kriminalstationen för sakens utredning.

Fröken Annette Maria Setterström, boende i huset n:r 60 vid Döbelnsgatan, hördes därpå af kriminalkonstaplarna Erik Gustaf

Löfvenborg = 11 =
47 och 338

78 i lag 30/5 1916
28 i lag 19/6 1917
jämf med

Norrhy och Karl Gustaf Gustafsson, hvarvid Setterström uppgaf följande:

Torsdagen den 15 innevarande november hade fröken Setterström annonserat i Stockholmstidningen om att hon önskade köpa kaffe samt i annonsen angifvit att eventuell säljare i och för affärsuppgörelsen skulle ringa upp ett visst i annonsen angifvet telefonnummer å Stockholmstelefon. Anledningen till fröken Setterströms nämnda annonsering hade varit den, att hon möjligen härigenom skulle komma öfver kaffe till maximipris eller också blotta sådana, som till ockerpriser sålde nämnda vara. Det af Setterström i annonsen angifna telefonnumret var till en bekant till Setterström, boende i n:r 111 B. Valhallavägen. En obekant man hade därpå ringt upp sagda telefonnummer och sagt sig hafva kaffe till salu. Senare samma dag, torsdagen den 15 november, hade förenämnde Stenberg, hvilken var för Setterström okänd, enligt öfverenskommelse vid nämnda telefonsamtal, kommit till Setterströms nämnda bekanta och till Setterström, som då uppehölle sig där, utbjudit 1 kilogram rostat kaffe, som Stenberg medhaft, för 37 kronor. För att möjligen få klarhet i, huruvida Stenberg innehade större kaffeparti, hade Setterström sagt till Stenberg, att hon ville köpa något större parti kaffe, hvarvid Stenberg lofvat att han till påföljande kväll skulle söka anskaffa 20 kilogram kaffe och sälja detta till Setterström för 37 kronor per kilogram. Setterström hade hållit god min och öfverenskommit med Stenberg, att han skulle komma igen nästa kväll, så skulle hon köpa kaffe af honom till det begärda priset. Stenberg hade därpå aflägsnat sig och medtagit det af honom medförda kaffet. Fredagen den 16 dennes klockan vid 7-tiden på kvällen, vid hvilken tid Setterström uppehållit sig i sin bekantas nämnda bostad för att enligt öfverenskommelsen sammanträffa med Stenberg, hade Stenberg kommit dit och medhaft 10 kilogram orostat kaffe i papperspåse. Stenberg hade sagt att han icke lyckats skaffa större parti kaffe. Det af Sten-

berg medförda kaffet, hvilket uppvägts, hade af Stenberg öfverlämnats till Setterström. Som Setterström sagt sig vilja köpa åtminstone 10 kilogram till af samma sort, som det af Stenberg nu medförda, hade Stenberg aflägsnat sig under förklaring, att han skulle göra ett ytterligare försök att anskaffa det begärda kaffepartiet. Någon betalning för det af Stenberg lämnade kaffet hade Setterström icke erlagt, utan skulle likviden erläggas på en gång. Om en stund hade Stenberg återkommit och förklarat, att han icke kunde skaffa något mera kaffe, samt fordrat betalt för det lämnade med 370 kronor. Setterström hade då upplyst Stenberg om, att hon icke ämnade betala kaffet högre än maximipriset eller 3 kronor för orostat och 3 kronor 90 öre för rostat per kilogram, samt erbjudit Stenberg betalning med 30 kronor. Stenberg hade emellertid vägrat taga emot den erbjudna betalningen och fordrat att återfå sitt kaffe. Detta hade Setterström dock icke gått in på, utan sagt Stenberg, att polisen finge afgöra saken. Setterström hade sålunda icke utlämnat kaffet till Stenberg, hvilken slutligen aflägsnat sig.

Det omnämnda kaffepartiet, 10 kilogram, utlämnades af Setterström till förenämnda kriminalkonstaplarna Norrhy och Gustafsson, hvilka transporterade kaffet till kriminalstationen.

I anledning af fröken Setterströms nämnda uppgifter, har bemälda Stenberg närmare hörts i saken af under-tecknad i närvaro af Norrhy och Gustafsson, hvarvid Stenberg vidgått och uppgifvit följande:

Torsdagen den 15 november hade Stenberg i Stockholms-tidningen sett den förenämnda annonsen och i anledning häraf ringt upp det i annonsen angifna tåefonnumret, hvarvid öfverenskommit, att Stenberg skulle infinna sig i en lägenhet 4 trappor upp inom 111 B. Valhallavägen och då medhafva kaffe för försäljning. Som Stenberg hade en bekant, handelsbiträdet Gunnar Gustafsson, hvilken Stenberg trodde innehade något kaffe till salu, hade Stenberg vändt

sig till Gustafsson och af denne fått köpa 1 kilogram rostat kaffe mot 25 kronor. Senare samma dag hade Stenberg gått till lll B. Valhallavägen med det sålunda inköpta kaffet och utbudit detta till förenämnda fröken Setterström för 35 kronor. Fröken Setterström hade emellertid förklarat att hon icke ville köpa ett så litet parti kaffe utan minst 20 kilogram, och hade Setterström lofvat Stenberg 35 kronor per kilogram, ifall Stenberg kunde sälja ett större parti kaffe till henne. Stenberg hade lofvat skaffa det begärda partiet. För att göra sig större förtjänst på affären, hade Stenberg återigen hänvänt sig till förenämnde Gustafsson för att om möjligt få köpa mera kaffe af honom eller genom honom. Gustafsson hade emellertid förklarat, att han för sin del icke innehade mera kaffe än hvad han förut sålt till Stenberg, men hänvisat Stenberg till en bekant till Gustafsson, grosshandlaren Gunnar Löfvenborg, boende i huset n:r 21 Vallingatan, hvilken enligt Gustafssons uppgift skulle hafva kaffe till salu för 24 kronor per kilogram. Som Stenberg icke själf hade penningar till inköp af något större parti kaffe, hade Stenberg lånat 200 kronor af bekanta, hvarefter han fredagen den 16 dennes på eftermiddagen uppsökt förenämnde Löfvenborg i hans bostad och köpt 10 kilogram orostat kaffe af Löfvenborg för 240 kronor eller efter 24 kronor per kilogram. Kaffet hade af Löfvenborg utlämnats till Stenberg i Löfvenborgs bostad. Omedelbart därpå hade Stenberg begifvit sig med kaffet till samma lägenhet i n:r lll B. Valhallavägen. Förenämnda fröken Setterström hade om en stund kommit till och hade de rådgjort om affären, hvarvid fröken Setterström sagt, att hon vore villig att betala det af Stenberg nu begärda priset eller 35 kronor per kilogram, men att hon önskade ytterligare 10 kilogram. I tanke att möjligen kunna anskaffa ~~10~~ 10 kilogram kaffe, hade Stenberg aflägsnat sig och telefonledes satt sig i förbindelse med bekanta, men hade Stenberg icke lyckats uppbringa något mera kaffe. Det af Stenberg till Setterström medförda kaffet hade Stenberg under sin bortavaro

haft kvar hos Setterström. Då Stenberg om en stund återkommit till Setterström, hade Stenberg meddelat henne, att han icke lyckats anskaffa något mera kaffe samt begärt betalt för det redan lämnade. Setterström hade då sagt till Stenberg, att hon icke ville betala mera än 3 kronor kilogram för det lämnade kaffet, och hade Setterström vägrat återlämna kaffet. På Stenbergs upprepade begäran om att återfå kaffet, hade Setterström svarat, att det vore bäst att saken hänskötes till polisen. Sedermera hade Stenberg i tanke att återfå kaffet hänvänt sig till kriminalpolisen.

Stenberg förklarade på tillfrågan, att han icke fått eller sökt tillstånd att sälja kaffe, och förnekade Stenberg, att han i annat än här relaterade fall salubjudit sådan vara.

I Stenbergs bostad anträffades af kriminalkonstaplarna Norrhy och Gustafsson 1 kilogram rostat kaffe, hvilket Stenberg förklarade vara detsamma, som han köpt af förenämnde handelsbiträdet Gustafsson.

Äfven detta kaffe anhölls och fördes till detektivstationen.

Förenämnde handelsbiträdet Gustafsson, hvilkens fullständiga namn är Jonas Gunnar Gustafsson, hördes likaledes i saken af undertecknad i närvaro af kriminalkonstaplarna Norrhy och Gustafsson, hvarvid handelsbiträdet Gustafsson medgaf, att han den 15 innevarande november till bemälde Stenberg, hvilken Gustafsson kände, sålt 1 kilogram rostat kaffe till ett pris af 25 kronor. Gustafsson uppgaf, att han själf köpt detta kaffe för 20 kronor. Vidare uppgaf Gustafsson, att han gifvit Stenberg hänvisning på grosshandlaren Löfvenborg då Stenberg framställt önskan till Gustafsson om att få köpa mera kaffe. Genom telefonförfrågan till Löfvenborg, hvilken Gustafsson kände, hade Gustafsson nämligen fått sig bekant, att Löfvenborg hade 10 kilogram kaffe till salu. Gustafsson uppgaf på fråga, att han icke förskaf-

fat sig tillstånd att försälja kaffe och att han icke i annat än omnämnt fall sålt kaffe för egen räkning.

Omförmälde grosshandlaren Gunnar Löfvenborg har äfvenledes hörts af undertecknad i närvaro af förbemälde konstaplarna Norrhy och Gustafsson, hvarvid Löfvenborg erkänt och uppgifvit:

Fredagen den 16 innevarande november ¹⁹²¹ eftermiddagen hade förenämnde handelsbiträdet Gustafsson ringt på i telefon till Löfvenborg och meddelat Löfvenborg, att Gustafsson hade en spekulant på kaffe till ett pris af 24 kronor kilogram, samt tillsport Löfvenborg, om han möjligen hade något kaffe till salu. Som Löfvenborg innehade 10 kilogram kaffe, hvilket han kunde undvara, hade Löfvenborg sagt till Gustafsson, att Löfvenborg vore villig att sälja nämnde parti till det erbjudna priset. Senare samma eftermiddag hade förbemälde Stenberg, hvilken Löfvenborg icke kände, kommit upp i Löfvenborgs bostad och hälsat från Gustafsson samt sagt att Stenberg vore den för hvilkens räkning Gustafsson telefonerat till Löfvenborg rörande kaffeköp. Löfvenborg hade då till Stenberg för ett af Stenbergs erbjudit pris af 24 kronor per kilogram sålt 10 kilo kaffe, som Löfvenborg hade förvarat i en papperspåse i sin bostad och fått kontant betalt härför af Stenberg. Stenberg hade sagt, att det icke vore någon risk för Löfvenborg att sälja kaffet, när Stenberg nog skulle förstå att hemlighålla affären. Nämnda parti kaffe hade Löfvenborg omkring en månad tidigare köpt i Bålsta af ett handelsbiträde Dahlgren, anställd hos en handlande där i orten, och betalt kaffet med 200 kronor eller 20 kronor per kilogram. Löfvenborg hade egentligen köpt kaffet för bruk i sin familj, och hade det varit genom förenämnde Gustafssons mellankomst, som Löfvenborg kommit att sälja kaffet.

Härom tillspord uppgaf Löfvenborg, att han icke förskaffat sig rätt att sälja kaffe och förnekade, att han sålt mera kaffe än ifrågavarande 10 kilogram.

Vid undersökning i Löfvenborgs bostad anträffades

af meranämnde kriminalkonstaplarna Norrhy och Gustafsson 20 kilogram orostat kaffe.

Ytterligare hörd uppgaf Löfvenborg, att han nästlidne vår efter annons om att kaffe funnes till salu inköpt sistnämnda parti af en för Löfvenborg okänd man till ett pris af likaledes 20 kronor per kilogram. I omnämnda annonsen hade angifvits ett telefonnummer, som Löfvenborg ringt upp och härvid träffat aftal med den okände om köpet. Den okände mannen hade forslat hem kaffet till Löfvenborg och samtidigt fått betalning för detsamma. Telefonnumret, genom hvilket Löfvenborg kommit i förbindelse med säljaren af detta kaffe, hade Löfvenborg numera glömt bort. Äfven detta kaffe hade varit ämnat för Löfvenborgs familjebehof, och hade möjligen någon liten del förbrukats.

Det hos Löfvenborg sålunda anträffade kaffepartiet forslades också till kriminalstationen, enär det kunde antagas att Löfvenborg innehade detsamma i speulationssyfte.

Det har konstaterats, att Löfvenborg inköpt de här först nämnda 10 kilogrammen kaffe i Bålsta af förenämnde handelsbiträdet Vahlgren.

Fröken Anna Katarina Ling, hvilken befunnits vara den som till handelsbiträdet Gustafsson sålt det af honom till Stenberg afyttrade rostade kaffet, 1 kilogram, har hörts af kriminalkonstaplarna Norrhy och Gustafsson, hvarvid Ling medgifvit, att hon sålt detta kaffe till Gustafsson, samt att hon tagit betalt för detsamma med 20 kronor. Vidare hade Ling uppgifvit, att hon, som kände Gustafsson från en butik, där hon brukade handla, vid ett tillfälle kommit i samspråk med Gustafsson om kaffe, hvarvid Gustafsson fått kännedom om att hon innehade kaffet och kunde sälja detsamma. Gustafsson hade då erbjudit sig att köpa kaffet af henne efter uppgifvit pris, och hade Gustafsson någon dag i veckan 11-17 dennes afhämtat kaffet hos henne och erlagt betalning för detsamma. Ling, som för länge sedan inköpt kaffet för egen användning, hade icke haft något tillstånd att sälja kaffet.

I Kungl. Maj:ts Nådiga förordning angående reglering af kaffeförbrukningen den 16 februari 1917 /Svensk Författningssamling n:r 47 för innevarande år / stadgas straff för den, som försäljer kaffe annat än med Folkhushållningskommissionens medgifvande.

Allt det här ifrågavarande kaffet, tillhopa 31 kilogram, har öfverlämnats till Folkhushållningskommissionen.

~~Stenberg är född den 14 mars 1891 och boende i huset n:r 30 vid Roslagsgatan 4 trappor upp.~~

Gustafsson är född den 29 mars 1889 och boende i huset n:r 41 vid Skepparegatan nedre botten öfver gården.

Löfvenborg är född den 23 januari 1889 och boende i huset n:r 21 Vallingatan 2 trappor.

~~Ling är född den 1 oktober 1867 och boende i n:r 43 Karlavägen, uppgång 4, 2 trappor öfver gården.~~

Stockholm som ofvan.

Victor Hassel

L. H.